

V uniformě lokaje

Aleš Brichta

Ami G
1. V uniformě lokaje za kočárem dnešní doby
Ami G
zmrzlá cesta roztaje, kola do hlíny se boří.
Loukotě se otáčí, slunce jimi prosvítá,
věnec slibů z bodláčí už se těla dotýká.

Ami F Dmi F
G
R: Vyvolený, vždycky vyvolený, jsou někteří z nás a stále stejn
ý zdá se.
Povolený, všechno povolený, maj někteří z nás a srážej hlavy
kráse.

2. Jasně, tenhle svět je náš, opilej páter se kácí,
plete se mu otčenáš, modlí se a tiše zvrací.
Jedna sláva pomíjí a novej film se promítá,
starej děj se odvíjí, policajt tě zatýká.

R: Vyvolený, vždycky vyvolený...

3. = 1.

R: Vyvolený, vždycky vyvolený... (3x)